

Kyrkan Jesu Uppståndelse och Liv

PREDESTINATION

RLJ-1218-SE

JOHN S. TORELL

27 DECEMBER 2009

DEL 10: HÅLL UT I TRO

Gud förutbestämde före världens grundläggning att Israels barn skulle flyttas ut ur Egypten; Det fanns inget som kunde stoppa denna händelse.

Gud hade förutbestämt att varje person från Jakobs familj, mer än tre miljoner, tryggt kunde hämtas i Egypten.

Gud hade också förutbestämt att döda alla förstfödda i Egypten men inte de hebreiska barnen. **Men frihet från den fysiska döden gavs inte automatiskt till hebreerna! De måste göra något för att döden inte skulle besöka deras familjer. 2 Mos. 12:1-13**

Jesus dog för alla människor på jorden men var och en måste personligen ta emot frälsningen genom att ångra sin synd och ta emot Kristus som sin Herre och Frälsare! Rom. 10:8-13

INGEN TRO PÅ GUD

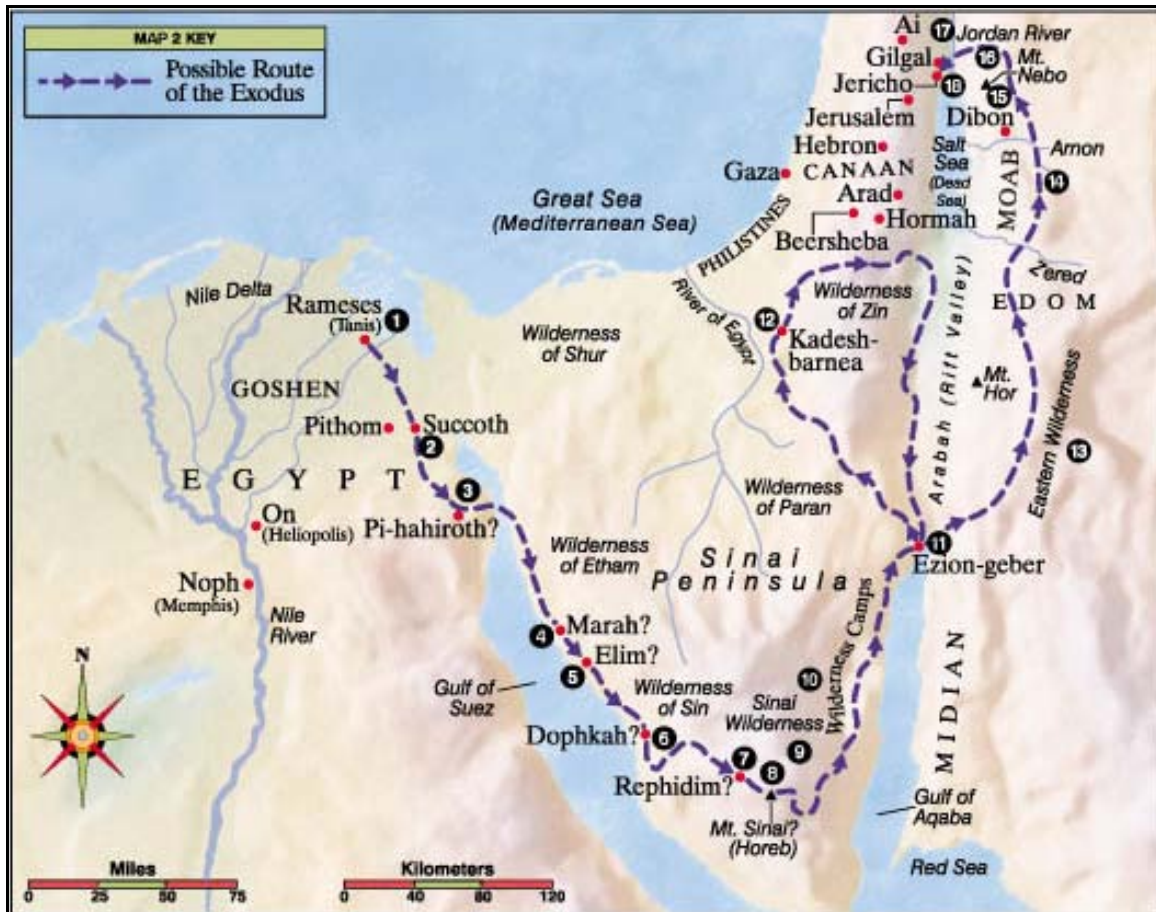
Den lättaste och närmaste vägen till Kanaans land från Egypten skulle varit att ta kustvägen vid Medelhavet, samma väg som Abraham hade farit och senare Jakob och hans söner. Men Gud visste att hebreerna inte hade någon vidare tro på Gud och skulle gett upp vid minsta motstånd. Istället för att dra nordöst från Gosen, förde Gud dem sydöst mot Röda havet. **2 Mos. 13:17-18**

Medan de reste norrut kom de till den sista staden innan vildmarken började och slog läger där. **vers 20**

Det är viktigt att förstå att Moses flyttade på ca tre miljoner människor till fots och med herdor för boskapen; avståndet från Suckot till Etam var ca 65 km. Folket rörde sig i en kolonn, vilket betydde att när den först gruppen anlände till Etam lämnade de sista Suckot. Det måste ha tagit veckor innan de slutligen befann sig vid Baalsefon (monstrets gud), ca 90 km från Suckot vid stranden av Röda havet. Gud ledde dem via en molnstod om dagen och en eldpelare om natten för att visa folket att han var med dem. Inte ens dessa tecken skapade tro bland folket. **vers 21-22**

Faraos trodde att hebreerna skulle ge sig av en bit ut i öknen, dyrka sin Gud och sedan komma tillbaka. När man fann, att Moses hade lett dem söderut in i vildmarken, gick det upp för faraos att hans slavarbetare inte tänkte komma tillbaka. Då förhärdade Gud faraos hjärta för att han och hela hans här skulle dö i Röda havet. **2 Mos. 14:1-5**

Gud var inte förvånad eftersom detta var en del av hans plan, men för Israels barn började deras utgång ur Egypten likna en katastrof därför att de inte hade den minsta tro på Gud. **vers 6-9**

Hebreerna greps av panik så fort de såg den egyptiska armén och de trodde att de skulle straffas av egypterna för de plågor som Gud hade gett dem. De trodde inte att Gud kunde rädda dem. De hade inte alls någon tro på Gud. **vers 10**

De vände sig till Moses och hånade honom: "Var det inte det vi sade till dig i Egypten? -- Du har nu fört oss ut att dö i öknen!"

Gud visste att även om farao hade låtit folket gå redan efter den första plågan skulle de ändå inte varit redo att gå. Det var inte förrän efter den sista plågana som hebreerna gick, men de blev faktiskt tvingade ut av egypterna och alla skulle med. vers 11-12

UTHÄRDA I TRO!

Moses tro skakades inte för han hade inte bara sett undren utan hade sett Gud, talat med honom och dagligen vandrat med honom. **vers 13-14**

Moses måste ha bätt en bön som inte finns med i texten eftersom Gud undrade varför han ropade till honom istället för att ge folket marschorder. **vers 15**

Gud ingav Moses vad han skulle göra och vad resultatet skulle bli. **vers 16-18**

Gud hade en plan som hebreerna inte kunde drömma om när som Guds ängel som ledde dem och höjde havet på båda sidor så att de kunde gå torrskodda över Röda havets botten och så att egyptierna inte kunde nå dem. Att flytta tre miljoner människor samt barn och boskap var ju en långsam affär som borde tagit flera dagar. **vers 19-20**

Genom att använda sin starka tro på Gud kunde Moses segervisst sträcka ut handen mot havet. **Men undret skedde inte omedelbart eftersom Gud sände en östlig vind för att dela på vattnet under kvällen. vers 21**

Även om vattnet delades så hade inte hebreerna inte nog tro och Moses skulle aldrig ha fått dem att gå över om inte egyptiernas armé kom efter dem. vers 22-23

Den tid hade kommit när Gud slutligen tog hand om farao och hans armé. Deras tid var ute, helvetet väntade och Gud slog igen dödsfällan om dem. **vers 24-28**

Hebreerna kom tryggt över till den andra sidan, de hade bevittnat tio gudomliga ingripanden i Egypten, och ett sista under när Gud delade på Röda havet så de kunde gå över säkert, samt att farao dödades när vågorna dränkte egypterna. Men alla dessa under ingav inte folket någon tro. Enligt Bibeln fylldes de av en fruktan för HERREN som inte var en kärleksgemenskap, utan rädsla för en fruktansvärd Gud.

De trodde att Gud var en sann Gud men att han inte kunde hantera allt i världen. De trodde att Gud hade begränsningar. **vers 29-31**

VAD KAN VI LÄRA OSS AV DESSA HÄNDELSER?

1. Hebreerna flyttades från Egypten därför att Gud hade en plan för dem. Det var inte Moses tro som gjorde det möjligt utan Guds vilja. Gud har en plan för var och en som tror på Kristus och han har bestämt att han skall göra allt på sitt sätt. **Hebr. 12:1-13**
2. Gud arbetar på sin huvudplan för denna jord och det finns inga omvägar runt den. Varje kristen kan välja att bli en del av Guds plan eller lämnas bakom. **Luk. 9:57-62**
3. Du måste ta ett första beslut att vara Kristus lydiga men även ta på ditt kors varje dag och följa Jesus. **Matt. 10:32-39**

Hur känner du det?

Du och jag kommer att känna igen framtiden när vi är där!

Kom ihåg: det är viktigt hur du börjar din bana som frälst, men det är ännu viktigare att du avslutar den rätt!

HAR DU ETT ÖRA ATT HÖRA MED?